

KÖZMŰVELŐDÉS.

Az erdélyi romai kath. irodalmi társulat heti közlönye.

Megjelenik minden szombaton. — A társulat minden rendű tagjai a lapot tagdíjajkért kapják. — Nemtagok részére előfizetési díj: egészévre 4 frt félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.

Ugy a Lap szellemi részét illető cikkek, mint az előfizetési pénzek a „Közművelődés“ szerkesztőségének Gyulafehérvárra a várba küldendők.

Szentséges urunknak Isten gondviselése folytán

XIII. LEO PÁPÁNAK

körlevele, melyben rendkívüli jubileum hirdetik.

Tisztelendő testvéreinknek

az összes pátriárkáknak, primásoknak, érsekeknek, püspököknek és a többi egyházfőknek, kik az apostoli szék kegyében és közösségében vannak.

XIII. LEO PÁPA.

Tisztelendő Testvérek!

Üdvöt és apostoli áldást!

A mit apostoli tekintélyünkkel már ismételtelen elrendeltünk: hogy az egész katolikus világon rendkívüli jubileumi év tartassék, melynek folyamán a Mi kezelésünkre bizott égi ajándékok tárháza a közjó tekintetéből nyitva álljon, ugyanazt. Isten segítségével, a legközelebbi évre is elrendeljük. — Előttetek, Tisztelendő Testvérek, kik a jelen kor viszonyait és erkölceit jól ismeritek az ily intézkedés üdvös volta általában ismeretes; jelen rendeletünket azonban egy különös körülmény a rendesnél talán még alkalomszerűbbé teszi. — Ugyanis ha legutóbbi körlevelünkben rendkívül fontosnak állítottuk, hogy az államok keresztény elvek szerint szerveztessenek, e sürgetésünkhöz és oktatásunkhoz híven minden lehető módon oda kell hatnunk, hogy az embereket a keresztény erények útjára hívjuk s a kik arról letertek, azokat oda visszahívjuk. Mert az állam olyan lesz, a milyenné népeinek erkölcei teszik; s valaminthegy hajó vagy egy ház tökéletessége az egyes részek jóságától és helyes összekötésétől függ, úgy a közügyek folyása is csak akkor lesz helyes es üdvös, ha az egyes polgárok élete feddhetetlen. Maga a polgári törvény és mindaz, ami a közügyek vezetését szabályozza, emberek akaratóból jön létre és enyészik el; és ez emberek olyanná teszik a törvényt, olyanná minden szabályzatot, milyenek az ő nézeteik és erkölceik. Hogy tehát az előbbi körlevelünkben hangoztatott elvek elismertessenek s a mi fő, az egyesek életének zsinórmértékeül állitassanak,

azon kell lenni, hogy az egyesek kezdjenek keresztény módon gondolkodni és úgy magán körben, mint nyilván vallásuk elveit követni.

Ez ügyben annál nagyobb buzgóságot kell kifejtetni, minél számosabb a veszély, mely mindenfelől fenyeget. Kétségtelen ugyanis, hogy őseink erényeiből igen sokat veszítettünk: hogy a rendetlen kívánságok, melyeknek ereje már természetből nagy az újabb szabadság folytán még jobban elhatalmasodtak; hogy az épe nem vagy csak igen gyenge erővel korlátozott balga vélemények napról-napra jobban terjednek; hogy sokan azok közül is, kik helyes elvekkel bírnak, bizonyos álszemérem által visszatartva, a mit éreznek, nem merik szabadon nyilvánítani, hát még gyakorlatba venni; hogy a nép erkölceit nagyban rongják a mindenfelől jövő gonosz példák; hogy azok a rossz társulatok, melyekről más alkalommal már megemlékeztünk, s melyek céljaik elérésére fondor utakban bővelkednek, ezek a népre befolyási s azt Istentől, kötelességei élénk érzetétől s a keresztény hitől elvonni és elidegeníteni igyekeznek.

Midőn ennyi baj, melyeket huzamos tartamuk is növel, fenyeget, minden eszközt meg kell ragadnunk, mely csak némi enyhületet is adna. Ezzel a szándékkal és reménnyel akarjuk a jubileumot kihirdetni, intve, buzditva mindazokat, kik üdvösségüket szívökön hordják, hogy kissé szálljanak magokba és a földiekhez tapadt gondolataikat az égiek felé emeljék. És ennek üdvös volta nemcsak az egyeseken, hanem az államokon is meg fog látszani, mert minél inkább tökéletesítik magokat az egyesek, annál nemesebb, annál erényesebb lesz a nyilvános élet is.

Belátjátok azonban, Tisztelendő Testvérek, hogy az ügy szerencsés kivitele java részében a ti buzgóságtoktól függ, mert a népet a számára fölajánlott szellemi javak méltó fogadására szorgalmasan elő kell készíteni. — A ti ügybuzgógtoktól és bölcseségtoktől várjuk tehát, hogy alkalmas papokat választotok, kik népies beszédekben a hiveket felvilágosítandják s kivált bünbánatra intik, mely, mint

sz. Agoston mondja, „a jó és alázatos hiveknek mindennapi büntetése, melyben kiki mellét veri, mondván: bocsásd meg a mi vétkeinket.“ (108. lev.) A bűnbánatot és ennek egyik részét, a test szándékos sanyargatását, nem ok nélkül említjük első helyen. Hiszen jól ismeritek századunk szellemét; a legtöbbben kényelmes élet után sóvárognak s férfias, erélyt követelő vállalatoktól borzadognak. Ezek azután gyakran nagy nyomoruságokba esnek, majd meg ürügyeket koholnak, hogy az egyház üdvös törvényeinek ne engedelmeskedjenek, elviselhetetlen tehernek tekintvén azt, ha némely, kevés napon bizonyos eledelektől tartózkodniok vagy böjtölniök kellene. Miután ilykép elernyedtek, nem csoda, ha lassankint egészen átadják magokat vágyaiknak, melyek csakhamar nagyobb áldozatokat követelnek. Az ilykép eltévedt és elpuhult lelkeket tanácsos mértékletességre szorítani; miértis azok, kik a népet oktatni fogják, tisztán, határozottan jelentsék ki, hogy nemcsak az evangelium, hanem már a természeti törvény is mindenkitől követeli az önuralmat és a kívánságok megfélemezését, s hogy bűnbánat bűnbánat nélkül nincs. Hogy ez az erény, melyről jelenleg szólunk, állandóan fönmaradjon, folytonos ápolására tanácsos külön intézményt létesíteni. Gondolhatjátok, Tisztelendő Testvérek, mire czélok: óhajtom t. i. hogy szent Ferencz harmadik, világinak is nevezett rendjét megyétekben ápoljátok, terjeszsetek. Mert arra, hogy a keresztény hivekben a bűnbánat szeileme fön tartassék és növeltesék, kétségtelenül igen sokat teend assisi sz. Ferencz példája és közbenjárása mint olyan férfiué, ki életének ártatlanságával oly fokú önmegtagadást egyesített, hogy a keresztre feszített Jézus Krisztus képét a mint csodásan nyert sebhelyeiben, ugy életében is hüen előtükröztette. Rendjének általunk módosított törvényei nem nehezek, jelentőségök pedig a keresztény erényre nézve éppen nem csekély.

Továbbá a jelen magán és nyilvános jellegű nagy szükségek közepette, midőn minden reményünk a mennyei Atyában van, szerfölött óhajtuk, hogy az állhatatos és bizodalmas imádkozás szelleme feléledjen. — Igy volt ez az egyházban mindig. Valahányszor akár külső veszedelmek, akár belső bajok fenyegették az egyház jóllétét, öseink ég felé emelt szemekkel és szivekkel hirdették miként kell onnan fölvilágosítást, erőt és óltalmat kérni. Mert mélyen elméjükbe voltak vésve Krisztus Urunk szavai: „Kérjete;“ (Máté: 7: 7.) „mindig kell imádkozni és soha meg nem szünni“, (Luk. 18, 1.) és ez isteni szótat visshangjai: „Szüntelenül imádkozzatok“; (Thessal. 5. 17.) „kérlek azért, hogy mindennek előtt legyenek könyörgések, imádságok; kérések, hálaadások minden emberért.“ (Tim. I. 2. 1.) Erre vonatkozólag aranysházu sz. János nem kevesebb elmeíllel, mint igazsággal ily hasonlatot hagyott nekünk: valamint a természet a mezitelen és minden szükségést nélkülöző embernek kezét adott, hogy azzal az élete fentartására szükségesekeket megszerezze, ugy Isten a természetfölötti rendben tehetetlen embert az imád-

ság adományával ajándékozta meg, hogy azzal bölcsen élve, mindazt megszerezze, mi üdvössége elérésére szükséges.

Ezekből következtethetitek, Tisztelendő Testvérek, mily kedves előttünk az a buzgóság, melyet a szent rózsafüzér gyakorlásának terjesztésében, kivált az utóbbi években, a mi felszólításunkra, tanusítottatok. Mindenesetre említésre méltó a nép ájtatossága is, mely e pontban majdnem mindenütt életre kelt; de azon kell lenni, hogy ez az ájtatosság még jobban fokozódjék és állandó maradjon. Azt hisszük, hogy midőn az ájtatosság e neméről ismételt buzdítások után újból megemlékezünk, ezen közületek senki sem fog csodálkozni, mert mindnyájan tudjátok, mily fontos a szent rózsafüzér tiszteletének általános volta, hiszen ez az imádság szeilemének legszebb, korunknak megfelelő, gyakorlásra könnyű és gyümölcsökben lehető leggazdagabb kifejezése.

Mivel pedig a jubileumnak, mint már fennebb említettük, első és legfőbb gyümölcsként az élet jobbítását és az erény serényebb gyakorlását kell teremnie, névleg szükségesnek nyilvánítjuk annak a bajnak kerülését, melyet már előbbi körleveleinkben is megjelöltünk. — Azt a belső, mondanók családi viszálykodásokat értjük itt, melyeket sokan a mieink közül folytatnak, s melyek a szereket kötelékét számtalan lélek veszedelmére szetszakítják, vagy legalább meglazítják. Hogy ezt a tárgyat itt ismét felemlítjük előttetek, Tisztelendő Testvérek, kik az egyházi fegyelem és a kölcsönös szeretet őrei vagytok, annak oka az, mert azt akarjuk, hogy ily nagy rossz megakadályozására vagy megszüntetésére osztatlan figyelmekeket és teljes tekintélyeteket ne sajnáljátok. Intve, buzdítva, feddve azon legyetek, hogy minden hívő „gondosan őrizze a lelket egységét a béke kötelékében,“ a kik pedig viszálykodásoknak szerzői voltak, térjenek jobb utra, folyton eszközben forgatván Isten egyszülött Fiaának példáját, ki a szenvedését közvetlenül megelőző órákban is azt kérte Atyjától, hogy a kik benne hisznek vagy hinni fognak, egymást szeressék, „hogy mindnyájan egygyé legyenek, a mint te, Atyám, én bennem, és én tebenned, ugy ők is mibennünk egygyé legyenek.“ (Ján. 17. 21.)

Bizván tehát Isten irgalmasságában s szent Péter és Pál apostolok tekintélyében, annál a kötési és oldási hatalomnál fogva, melyet az Ur Nekünk, bár érdemeitleneknek, adott, minden keresztény hívőnek, mind a két nemből, általános jubileum alakjában minden bűneik legteljesebb elengedését engedélyezzük, de csak oly feltétel alatt, ha a közelgő 1886-ik év folyama alatt mindazt teljesítik, a mi következik.

A kik Romában időznek, akár mint e város polgárai, akár mint látogatók, a laterani, a vatikáni és a liberiusi bazilikákat kétszer-kétszer látogassák meg; látogatás alkalmával némi ideig ájtatosan imádkozzanak a mi szándékunk szerint; a katholicus egyház és ez apostoli szék jólléteért és fölmagasztaltatásáért, az eretnekségek kiirtásáért és minden tévelygő megtéréseért, a keresztény fejedelmek egyetértéseért s az egész hívő nép békéjeért és egységéért. Továbbá tartsanak két böjti napot, ugy hogy azokon csak böjtös ételekkel táplálkozzanak; de ne válaszzanak oly napot, mely a nagyböjti felmentésben foglaltatik vagy más oly napot, melyen az egyház parancsa

folytán különben is bőjtölni tartoznak. Ezenkívül végezzenek érvényes gyónást s járuljanak a legméltóságosabb Ol társzentséghez. Végre valamely oly ájtatos műre, mely a katolikus vallás terjedését és megszilárdulását czélozza, adjanak alamizsnát, kiki saját tehetsége és gyóntatója tanácsa szerint. A czélt minden egyes szabadon választhatja; mégis kiváltképen főlhívjuk a figyelmet két ügyre, melyeknél az adomány igen jól lesz elhelyezve; mind a kettő igen sok helyen nagyon is segítségre szorul s mind a kettő nagy hasznára van úgy az államnak mint az egyháznak; ezek pedig: gyermekek magán iskolái és papjelöltek nevelő intézetei.

Azok pedig, kik Róma városán kívül bárhol laknak a fennebb meghatározott idő alatt három, általatos, Tisztelepdő Testvérek, vagy helyetteseitek által, vagy a ti, illetve helyetteseitek rendeletéből a lelkipásztorok által megjelölendő templomot látogassanak kétszer, hol pedig csak két templom van, háromszor, végre hol csak egy van, hatszor; továbbá végezzék el mind azokat a jó cselekedeteket, melyeket már elősoroltunk. Akarjuk, hogy ez a bucsu könyörgéskép az Isten szeretetében kimult lelkekre is alkalmazható legyen. Egyuttal felhatalmazunk titeket arra, hogy akár világi papok, akár szerzetesek káptalanai és congregatioinak, nem különben egyesületeknek, testvérületeknek, egyetemeknek és más intézeteknek, melyek az egyházi látogatásokat körmenetileg végzik, a látogatások számátbölcs belátástok szerint leszállíthassátok.

Azt is megengedjük, hogy hajón vagy másképp utazók, a mint lakóhelyükre vagy más állomásra jutnak, ott a legnagyobb vagy a plébániai templomot hatszor látogassák s ez által, ha a többi előirt cselekedeteket is elvégzik, a jubileum követelményeinek eleget tegyenek. Férfi- és nő-szerzeteseknek, azoknak is, kik állandó zárlat alatt élnek, valamint mindazoknak úgy világiaknak mint egyháziaknak, kik börtön, betegség vagy bármely más alapos ok által az elsorolt cselekedeteket vagy azok egy részét el nem végezhetik, ilyeneknek az illető cselekedeteket gyóntatóik más művekre változtathatják át, ugyanezek azokat a gyermekeket, kik az ur asztalához még nem járultak, a sz. áldozás kötelezettsége alól fölmenthetik. Ezenkívül minden keresztény hívőnek: úgy világinak, mint egyházinak, világi papnak, mint bármely rendhez vagy testvérülethez tartozó szerzetesnek, megengedjük, hogy a jelzett célra bármely, akár világi, akár szerzetes gyóntatót választhassanak, csak legyen az illető pap a gyóntatásra képesnek nyilvánítva; e felhatalmazást a szerzetesnők, az első éveseket is ide értve, valamint más, zárlat alatt élő nők is igénybe vehetik, csak a választandó pap legyen képesnek nyilvánítva szerzetesnők gyóntatására. — A gyóntatóknak pedig éppen csak erre az alkalomra és a jelen jubileum tartamára mind azokat a felhatalmazásokat megadjuk, melyeket „Pontifices maximi“ kezdetű, 1879. február 15 én kelt apostoli levelünkben adtunk, kivéven egyuttal mindazt az esetet, mit ott kivételképp megállapítottunk.

Egyébként ez idő alatt minden hívő nagy buzgósággal és kiváló hódolattal tisztelje Istennek Anyját. Mert azt akarjuk, hogy a jelen jubileum a rózsafüzérről nevezett szent Szűz pártfogása alatt álljon: az ő párt-

fogásába bizva reméljük, hogy nem kevesen lesznek kik lelköket bűneiktől megtisztítván, a hit, remény jámborság és igazságosság indulatai által nemcsak az örök életre, hanem egy békésebb korra is előkészítik.

Ez égi javaknak zálogául és atyai jó indulatunk jelül nektek, valamint papságtoknak és a gondjaitokra bizott híveknek teljes szívünkéből apostoli áldásunkat adjuk.

Kelt Rómában, sz. Péternél, 1885. december 23-án, pápaságunk nyolczadik évében.

XIII. Leo pápa.

A pósta-takarékpénztárak.

Mi a pósta-takarékpénztári intézményt, mely főleg a kevésbé vagyonosok takarékosági hajlamait kifejtteni s apróbb betétek által jelentékeny tőkéhez juttatni van hivatva, — sokkal üdvösebbnek tartjuk, hogy azt teljes figyelmünkre ne méltatnók.

A pósta-takarékpénztárak kérdésével legelőször is Angolországban foglalkoztak s az ugyanott lépett legelőbb életbe (1861). A siker óriásinak mondható, mivel 1884. decz. végével 3 millió betevőnek, mintegy 560 millió forint tőkéje volt összegyűjtve.

Anglia után Belgium állított föl posta takarékpénztárakat. Ezt követte Olaszország, Hollandia, Franciaország s 1885-ban Ausztria. De a fényes siker, melyet a pósta-takarékpénztárak mindenütt elértek, Európán kívül is bátorítólag hatott s ma már Japánban ép úgy, mint Kelet-Indiában, Canadában, Uj-Déli-Walesben, Viktoriában stb. divik a pósta-takarékpénztári intézmény. Az eszme, melynek kezdetben annyi ellensége volt, ma rendkívüli hódításokat tesz, s még azok is, kik eddig azt elleneztek, szószóloívá lőnek.

Mindezen eredmények arra ösztönözték a magyar kormányt és törvényhozást, hogy az 1885. évi IX. törvénycikkkel magyar póstatakarékpénztár létesítését elhatározza s a magyar közm. és közlekedési miniszter ezen t. cz. alapján a magyar korona területén 1886. évi január 1-én a „magyar kir. postatakarékpénztár“ czég alatt a miniszternek alárendelt állami kezelés és jótállás alatt álló takarékpénztárt állított fel, melynek célja első sorban az, hogy az ország lakosságának a takarékoság iránt való hajlamát emelje, fejlessze s hogy éppen a szegényebb sorsu résznek lehetővé tegye könnyen s minden költség és veszély nélkül bizonyos takaréktőkét gyűjtteni.

A takarékpénztár székhelye Budapest; a központ gyűjti össze az összes betételeket, helyezi el azokat a törvény értelmében kamatozó magyar állampapírokban és sorsjegyekben, avagy a miniszterium által kijelölt záloglevelekben.

Azon felesleg, mely betétek után fizetendő kamatok az igazgatási és egyéb költségek, — valamint a nyert előlegek visszafizetésére fordítandó összegek fedezése után az év végével fenmaradt, első sorban tartalék-alap képzésére fordítandó.

A tartalékalap az államkincstár tulajdonát képezi és abba tényleg átmegy, amint rendeltetése megszűnt.

Minden közvetítő hivatal fogad el betéteket és teljesít visszafizetéseket.

Betevő mindenki lehet, még a kiskorúak is, mindegyik egyes betevő részére az első betét alkalmával egy saját nevére szóló betétkönyvecske állíttatik ki, melybe minden további betét és visszafizetés, valamint tőkésített kamatok bejegyeztenek.

A legkisebb betétösszeg 50 kr. de hogy a tökégyűjtés a szegényebb néposztálynak megkönnyítessék, 5 kros levélbélyeggel ellátott takaréklapok kaphatók minden levéljegy elárusító helynél, mely takaréklapokra további 45 kr. bélyeg reá ragasztatván, az mint 50 kros betét, bármely közvetítő postahivatalnál elfogadtatik.

A betét-maximum nincsen korlátozva, de csak 1000 frtig kamatoztatik s ezen összegig a betét a törvény értelmében nem foglalható le és arra zálog vagy megtartási jog sem szereshető.

Az 1000 forinton felüli összeg nem kamatoztatván, ha a betevő követelése ezen összeget meghaladja, a takarékpénztártól írásbeli felszólítást kap, hogy az 1000 forint meghaladó összeg felől intézkedjék.

Ha a takarékpénztárhoz eme felszólításra 30 nap alatt válasz nem érkezik, úgy a betevő javára az 1000 forintot meghaladó összegért magyar állampapirokat vásárol.

Minden egyes betevőnek jogában áll a törvényben felsorolt, vagy megállapítandó értékpapiroknak számlájára leendő vásárlása végett a postatakarékpénztárhoz fordulni, mely ezen vásárlást díj nélkül eszközöli.

A vásárolt értékpapírok a betevő kívánságára vagy posta útján megküldetik, vagy pedig részére a postatakarékpénztárnál díj nélkül megőriztetnek.

Utóbbi esetben a betevő részére betéteiről járadék-könyvecske állíttatik ki.

A letett értékpapírok esedékes kamatai a postatakarékpénztár által vétetnek föl és mint új takarékbetét a betevő javára könyveltetnek.

Minden betevő csak egy könyvecskével bírhat, egyedül a szülők vannak feljogosítva gyermekeikért azok 14 éves koráig betéteket eszközölni s azok nevét helyettők aláírni, ugyszintén ezek nevében a visszafizetést is felvenni; 14 éven túl azonban a szülő aláírása a gyermekekével helyettesítendő.

Mindaddig azonban, míg a gyermekek kiskorúak, azok szülői, vagy a gondnokság alatt lévők törvényes képviselői jogosítva vannak a postatakarékpénztárnál a visszafizetés ellen írásban tiltakozni.

Ha a betevő több könyvecskével bír, az a második és a többi betétkönyvecskékre betett összegek után járó kamatoktól elesik még azon esetben is, ha az első betétkönyvecske szerinti tőke-követelése az 1000 forintot el nem éri.

Ily esetben a második és a többi betétkönyvecske takarékösszege, a könyvecskék megsemmisítésével, az első könyvecskébe hivatalból lesz átírva.

Első könyvecskének az tekintendő, mely a kiállítás kelte szerint a legkorábbi, egyenlő keltezés esetében pedig az, melynek tőkeösszege a legkisebb.

Ha a betevő könyvecskéje tele van írva, vagy ezt más személyre kívánja átruházni, erről a takarékpénztár-

nak tartozik írásban jelentést tenni, mely az átíratás iránt haladék nélkül intézkedik, az átíratás által a kamatszámítás fontossága nem érintetik.

Ha a betevő könyvecskéje elveszett vagy tőle ellopott, erről a betevő a takarékpénztárt az elveszett könyvecske ismertető adatainak lehetőleg pontos körülírása mellett vagy közvetlenül, vagy valamely közvetítő hivatal útján értesíteni tartozik.

Végül ha ugyanazon határidőn belül igény senki által nem jelentetnék be, az elveszett betéti könyvecske semmisnek nyilvánítandó, s annak helyébe a betevőnek másodlat adatik ki.

A takarékbetétek után három és hattized (6/3) százalékamat fizetnek.

A takarékbetétek kamatoztatása a betéti napot követő hó 1-ő, illetve ugyanazon hó 16-ik napjától kezdődik és a felmondásnak a takarékpénztárnál való beérkezését, vagy azonnali visszafizetések esetén az ezeket megelőző hó utolsó napjával, illetve ugyanazon hó 15-ik napjával végződik.

A legkisebb elfogadható betétösszeg 50 krajczár.

Minden naptári év december hó 31-ével az esedékessé vált kamatok a tőkéhez csatolottnak és azzal együtt kamatoztatnak.

A kamatszámításnál a hónap 30 nappal vétetik számításba.

A hivatalból kiadandó kamatszámítási táblázat minden közvetítő hivatalnál nyilvánosan kifüggesztendő.

Visszafizetések 1-től 25 frtig azon közvetítő postahivatalnál, a mely betétkönyvecskét kiállította, rövid úton mondhatók fel és azonnal fel is vehetők.

25 forinton felüli összegek előbb mindig felmondandók a takarékpénztárnál, mely erről 25 frtől 100 forintig terjedő összegeknél legkésőbb 8 nap, — 100 forinttól 500 forintig legkésőbb 15 nap — és 500 forinton felüli összegnél legkésőbb 30 nap alatt egy fizetési utalványt állít ki azon közvetítő postahivatalra, a melynél a betevő a felmondott pénzt felvenni kívánja.

Úgy a rövid úton történő, mint a takarékpénztárhoz intézett felmondásoknak azonban írásbelileg és a betevő által sajátkezűleg aláírt nyomtatványon kell történnie.

Ha valamely betevő írni nem tud aláírását kézjegyével helyettesíti, de azon kézjegyre két tanuval, vagy más hatósági okmányval pl.: honvéd igazolvány, cséled- vagy munkás könyvvél, mely a személy azonosságát teljesen igazolja, hitelesítendő.

Hogy a betevő mindennemű kártól megóvassék, a személyazonosságára úgy a betételnél, mint visszafizetésnél egyáltalán mindenkor kiváló figyelem fordítandó, s hogy a biztonság még nagyobb mérvben emeltessek, a betevő mindjárt első betéteje alkalmával egy jelszót is választhat magának, mely úgy a visszafizetés, mint értékpapír vásárlásánál és meghatalmazás kiállításánál neki kiváló előnyöket biztosít.

Ha a betevő bármely oknál fogva akadályozva volna a felmondott összeget személyesen felvenni, meghatalmazást állíthat ki egyszeri esetre vagy bizonytalan időre. Egyszeri esetre szóló meghatalmazásnál, ha a be-

revő jelszóval bír, a meghatalmazás érvényes kiállítására legelőször a jelszónak közlése és a betevő sajátkezű aláírása.

Bizonytalan időre szóló meghatalmazásnál az aláírás kir. közjegyző, vagy kir. bíróság által hitelesítendő.

A betétek és a takarékpénztárnál letéteményezett értékpapírok és azok járulékai az 1885. évi IX. t. cz. 22. és 23. §-ai szerint az utolsó felmondás vagy bejegyzés napjától számított 30 év alatt elévülnek és a tartalékalap vagy ha az, az egy millió trotot elérte, az állami kincstár javára esnek.

A posta-alkalmazottnak a szolgálatból való rögtöni elbocsátás terhe alatt tiltatik, hogy a betevők neveiről, vagy a betett összegekről, kivéve posta-takarékpénztári szolgálatot, felebbvalóikat, bárkinek is értesítést adjanak.

A posta-takarékpénztár jövedelme adómentes.

A takarékbetétek kamatai a törvény értelmében mindennemű kereseti, jövedelmi, tőkeamat- vagy más későbbben ezek helyett behozandó adótól mentesek.

A posta-takarékpénztárnak és közgeinek hivatalos levelezése a betevőkkel és viszont, ugyancsak a hivatal ügykezeléséből eredő kocsposta küldemények portómentesek és azokért kézbesítési vagy értesítési díj nem szedetik.

A posta-takarékpénztár saját állandékáról hivatalos közlönyében jelentést tesz s a takarékbetétek kezeléséről minden igazgatási év végével szabályszerű számadást készít, melyről az évi költségvetés alkalmával a törvényhozásnak jelentés fog tétetni.

A közvetítő hivatalok alkalmazottjai a betevőknek a posta-takarékpénztárról minden felvilágosítást és urbanizációt tartoznak megadni.

Ugyanott a takarékpénztárra vonatkozó törvény és miniszeri rendeletek bármikor megtekinthetők, továbbá február 1-től a betét és járadék könyvecskéik, ugyancsak mindazon nyomtatványok, borítékok, melyek a betevők és posta-takarékpénztár közti közlésekre szolgálnak a betevőknek a közvetítő hivatalok által ingyen szolgáltatnak ki.

A magyar királyi posta-takarékpénztár azon fölül, hogy az ország legtávolibb vidékén lakó vagy utazó egyénnek is lehetővé teszi könnyű módon, még a délutáni órákban is csekély betéteket eszközölni, a sors csapásainak vagy egyéb viszontagságoknak alávett személyeknek azon előnyt is nyújtja, hogy betegségük vagy öregségük napjaira álléleikből egy kis biztos tőkét gyűjthetnek magoknak, mely tőkéjük a törvény értelmében nem foglalható le, sem zár alá nem vehető.

A takarékos egyénnek alkalmat nyújt lassacskán oly kis tőkét gyűjteni, melyért a posta-takarékpénztár utján, anélkül, hogy a vételnél megkárosítsanak tenné ki magát, biztos értékpapírokat vásároltathat magának jutalméért; és ha a kellő biztos helviséggel vagy a kezelésre, felügyeletre való idővel nem rendelkezik, a vásárolt értékpapírokat a takarékpénztárnál hagyhatja letétben, mely azt nemcsak minden díj nélkül megőrzi, hanem a sorsolás alá eső papírok húzására felügyel — az esetleges nyereményeket — az esedékes kamatszelvevényeket lejáratkor behajtja, a betevő javára írja, s azt erről külön értesíti úgy, hogy a betevő letéteményezett értékpapír-

jainak jövedelméről minden fáradság és költség nélkül rendelkezhetik, holott a gyakorlati életben gyakran tapasztaljuk, hogy hiányos megőrzés, feledékenység vagy késő intézkedés által a tulajdonosra lopás, elvesztés valamint a szelvények és nyeremények elévülése által sok kár háramlik.

Ezenfelül ha a betevő könyvecskéjét elveszti vagy az tőle ellopott volna, minden kártól könnyen megszabadul, mert ha a takarékpénztárt ezen körülményről értesíti, ez azonnal intézkedik, hogy a könyvecskére egy hivatalnál se történjék visszafizetés s 30 nap alatt a betevőnek új könyvecskéjét állít ki.

A szülők, munkaadók, a betéti könyvecskéket és posta-takaréklapokat kedvező ajándék tárgyul használhatják fel gyermekeik és munkásaik számára, mert ezáltal nemcsak kellemes meglepetést szerezhetnek az illetőknek, hanem azok takarékoság iránt való hajlamát is kiváló módon fejleszthetik.

Az üzleti ügyekben, mulatságból vagy más czélból utazó a lakó helyén e czélra betett vagy lassacskán összegyűjtött tőkéjét az ország bármely részében is utazzék, csekély fáradsággal a legközelebbi közvetítő postahivatalnál könnyű szerrel veheti ismét ki.

A gazda, vagy kereskedő a lakásától távol eső helyen gabona áru eladásából, vagy más követeléséből befolyt összegeket könnyen fizetheti be, a veszély nélkül magával hordott betéti könyvecskére, avagy fizetetheti be más megbízottja által is, mert a 2-ik és további betétnél személyazonosság nem kívántatik s az bárki által eszközölhető, míg ellenben a visszafizetés csak a tulajdonos aláírása alapján történhetik.

Kétségtelen, hogy nálunk is, miként más államokban a posta takarékpénztárok előfoglalják mozdítani a nép takarékoság iránti hajlamait, sőt erkölcs-nemesítőleg foglalkoztatni a társadalomra. Ohajtjuk, hogy ezt, az annak idejében közlendő számadatokat fényesen igazolják!

TÁRCSA.

Ünnepi Naptár.

Verses felmondatokban.

(Folytatás.)

Jan. 29. Szalézi sz. Ferencz pü.

Szalézi! ajkaid méz; nem szükség rája csipős élz.

Jobban az Ur szavait vajj ki közölheti itt!

Jan. 30. Sz. Martina sz. és vt.

Martina szüz iszonyu s számos kintól vala szomju:

Ütleg, üszök, kiapad, nyárs, gyilok és fenevad.

Sebjei csermelyként ömlesztnek tiszta fehér vért;

Hói szerelme azért nyert neki dupla babért.

Jan. 31. Nolaskai sz. Péter.

Ámbár árva fogoly: megnyer sokat áhítatával;
Nem tart ily anyaszült Pétereket ma a föld.

Febr. 1. *Sz. Ignác ptk. és vt.*

Amikor Ignác szent tanait hirdetni merészlé,
És nem hinte töményt a hamis-isten elé:
A nép színe előtt vad oroslány-körbe veték őt,
Hogy pár perczek alatt tépje el a fenevad!
Megnyitlik a ketrecz, . . . mily rettenetes vala e percz!
S ízei széthullnak nyomban a férfinak.
Nagy Sándort a világ mint nagy hőst tiszteli; Ignác
A vad karmok közt mutata egy csoda hőst.

Sz. Brigida sz.

Hol látnál ma leányt, akit hiuság lehe nem bánt?
Hol van a hölgy, mint a hős szivü szüz Brigida?

Febr. 2. *Gyertyaszentelő B. A.*

Bár szeplőtelen Ő: „tisztulást“ végez e Szülő!
Hát ezt tette, miért? Tette egész nemiért.
A gyermek Jezus Simeon karjába — mi kegydús!
Lelt itt hü fészket gerlefü s szeretet.

Febr. 3. *Sz. Balázs ptk. és vt.*

Torkon akadt tuskét e szent imája letüntet;
S íme saját torkát fúrja a vergyilok át.

Febr. 4. *Corsini sz. András ptk.*

Este után András örömet hoz az égre; mi pompás,
Látni, szelid bárányt jöni a farkas után.
Bukkani emberi tény; bünből folkelni dicső tény.
Istennek ki hozott kedvesebb áldozatot?

Imets F. Jákó.

KISEBB KÖZLEMÉNYEK.

— **Vidéki levél.** Főtisztelendő szerkesztő ur! Főtisztelendőséged becses engedelmével bátor vagyok a „Közművelődés“ igen tisztelt olyasóit pár sorral értesíteni egy ránk nézve igen kedves eseményről. Egyházközségünk hívei folyó év és hó 17-én vagyis Jezus szentséges nevének ünnepén, nagy lelki örömben részesültek. E napon lett ugyanis templomunkban nyilvános közszemlére kitéve egy a Lurdes-ban megjelent Boldogságos Szűzet ábrázoló 160 cm. magas, tehát életnagyságu, minden tekintetben művészi kivitelű szobor. Alapját vetették ennek a mult évi pünkösztör a csik-somlyói bucsura zárandókoló jámbor gelencei asszonyok 5 frt és néhány krral, mely összeg a szorgalmas gyűjtés folytán a mult év december hó elejére 85 frtra nőtte ki magát, és így lehetővé vált a szobor megrendelése. Ugy szándékoztunk volt, hogy karácsony éjszakájára érkezék meg, de tőlünk nem függő okok miatt csak később érkezhett meg. De most annál nagyobb az öröm és lelkesültség a valóban szép szobor látásában.

Azon jóságos mennyei arcz- és tekintet, mely e szobron látható már nem egy, még más vallásnak szemeiből is könnyeket sajtolt, és még köznapokon is nagyszámu ájtatoskodót hív a templomba.

Azoknak pedig, kik e szép mű létesítésében főtényezők voltak, elhallgatva neveiket, nehogy ismert szerénységüket megsértsem hitközségünk nevében kívánom, hogy azon Isten, kinek házát ékesíteni kívánták és a B. Szűz, kinek dicsőségét e szép szobor megszerzése által is emelni akarják, — fizesse meg fáradozásait, és segítse őket arra, hogy a mint tervezve is van, közelebbről felépítendő új templomunkban a szoborhoz járó grottával együtt egy Mária oltárt létesíthessenek. Adja Isten! Gelenczén, 1886. január 19-én. *Tompos M., s.-lelkész.*

— **Vidéki levél.** Főtisztelendő szerkesztő ur! Tudom, hogy heti közlőnyünk hasábjai nagyon igénybe vannak most véve; azért csak néhány rövid sornak kérek tért. Az Isten háza díszének emelése a vallásos buzgóságnak ismertető jele. Dávid király, ki Isten iránti szeretettől lángoló szívének a magasságbeli felségének dicsérete- és magasztására áradozó érzelmeivel az ő házában kívánván lakni így könyörög: „Egyet kértem az Urtól, ismét azért esdeklek: hogy az Ur házában lakjam életem teljes napjaiban“ Ps. 26, 7 — „sok aranyat és ezüstöt gyűjtött a templom építése- és díszítéséhez.“ 1. Paralit. 29.

Ha az ő szövetségben a templom, melyben (a 2 kőtáblán és Aron veszején kívül) a mannat magában foglaló frigszekevény tartatott; lehető nagy fénynyel építetett és ékesített fel: mennyivel méltóbb, hogy az új szövetségben templomaink, melyekben az veszen szüntelen magának lakást a kenyér és bor színe alá rejtözve, aki mondotta: „Ez a kenyér, mely az égből szállott alá. Nem úgy mint atyáitok mannat ettek és meghaltak. Aki e kenyeret eszi örökké él.“ Joan. 6. Az veszen magának lakást, kiről mint főpapról a nemzetek Doctora azt tanítja: hogy „Szent, ártatlan, szeplőtelen, a bünösoektől elkülönzött és az egeknél fönségesebb.“ Hebr. 7, 26. az örökös főpap felségéhez illően felékesíttessenek.

Ily értelemben valóban közelebbi időben lelki örömmel tapasztaltuk a hitélet emelésére üdvös hatását annak, ami templomunk ékesítése- és felszerelésére történt. Csak a tények egyszerű rövid felsorolására szoritkozom.

Romladoszt orgonánk csaknem használhatlan állapotra jutott volt, midőn Csengery József sóbánya-igazgató ur erélyes eljárása folytán a birtokosság pénztárából 360 frt utalványoztatott ki, annak ő változatuvá újbóli átalakítására. Ugyancsak fentisztelt igazgató ur lankadást nem ismerő törekvése következtében rövid időn a templomi padok kijavitva, megfestve, a korhadt padlózat s az oltár egész számolya ujjal kicserélve lettek, és többszöri közbenjárására a m. kir. magas kincstár, melynek kegyurasága alatt áll templomunk, hozott: 1 fehérszínű szép csulát hozzátartozóival, értéke 40 frt, 1 alba-zsinort (cingulus) 1 frt 20 kr, két karinget, egyik 8 frt, másik 20 frt, 1 Pacificalát 10 frt, albara, oltárterítőre csipkét: 4 frt 80 kr, 1 aranyozott kelyhet patenával 24 frt, 1 vörösszínű Bursát pro viatico 5 frt, 1 fehér színes pluvialét stolával 50 frt, három magán: 1 fehér, 1 vörös és 1 fekete stolát 12 frt, 1 d'szes oltárterítőt aranycsipkével 26 frt, 1 vörössző- és 1 fekete posztó-szőnyeget az oltár számolýára 50 frt.

Ezenkívül Tóth Gyula ur és Demeter Borbála aszszony 14 olajban festett és keretbe foglalt keresztuti statio-képet adományoztak templomunknak. Érték 28 frt és utóbbi még 1 aranyozott keretbe foglalt üveggel ellátott Jézus legszentebb Szívét ábrázoló képpel is ékesítette az ur házát 10 frt.

Szívök nemes buzgalmát követve Fülöp Mária és Fülöp Juliánna szintén értékes képeket adományoztak templomunknak.

A kik az Isten háza diszének emeléséről így gondoskodnak a szív egész örömeivel mondhatják el a koronás profétával: „Uram! szeretem a te házad ékességét és a te dicsőségéd lakhelyét.“ Ps. 25, 8.

Midőn a vallásos buzgóságszülte e magasztos tényeket a nyilvánosság terén felemlitem, forró köszönetet szavazok minden közvetítő nemes eljárás- és szives adományért, ohajtván, hogy Attól, kinek házát ékesítették, mint olyanok kik szeretik az Ur eljövételét, nyerjék el jutalmul az igazság koronáját. Parajd, 1886. január 25-én. *Pásztor György*, r. k. lelkész.

IRODALOM.

— **Vegyük figyelembe.** Dr. Nemes Imre, főreál- és jogakadémia bölcsészettanár Nagyváradon; a már néhai b. e. Dr. Horváth Cyrill, egykori budapesti egyetemi ny. r. bölcsészettanár emlékezetét és bölcsészi működését, mint hálás tanítványhoz illik, méltatandó, egy husz lapra terjedő művet irt az említett tudós bölcsésznek bölcsészeti rendszeréről, még pedig német nyelven azért, hogy a német bölcsészek is megismerhessék ama nagy magyar bölcsészt, kinél ő — Dr. N. I. — sem a jénai, sem a berlini egyetemen nagyobb bölcsészt nem talált. Én nagy figyelem és fokozódó élvezettel olvastam át a rendelkezésemre álló kis művet; és óhajtanám, hogy főleg azok, kik Dr. H. C. bölcsészeti rendszerét nem ismerik, bár ezen uton győződhessenek meg a felől: ki volt Dr. H. C., és mennyit vesztett halála által a magyar bölcsészet. És a Dr. N. I. irodalmi működése is sokszorosan megérdemli, hogy őt, mint az erdélyi kis Moha község jeles szülöttjét közelebből ismerjük.

Holló Kázmér.

— **Megjelent: „Halotti szolozsmák és szertartások könyve.“** Főpásztori jóváhagyás mellett szerkesztette Ferenczi Károly plébános. Tartalma: Halottak napjának előestéjén tartandó ájtatosság. — A matutinumra. — A Laudesre. — Libera. — Kisgyermekek temetése. — Az új temető megáldásának szertartása. — Függelék: a halott szertartásának némely részei. — Más imák és elmélkedések. — A halotti szolozsmában előforduló zsolozsók versben. — Gyászénekek. — Szerzőt ezen csinos kiállítású és 102 lapra terjedő munka összeállításában azon hö ohajtás vezette, hogy tehessen ez által is némi szolgálatot egyházunknak s szeretett székely nemzetünkben a hitéletet, különösen a megholtak iránti vallásos kegyeletet előmozdítsa és ápolja. Nagy szüksége van a hívő népnek egy ilyen könyvre, mert a gyász isteni tiszteletek alkalmával imáiban és elmélkedéseiben, ez van hivatva őt kalauzolni. Melegen ajalljuk.

— **Isten igéje szent beszédekben.** Szerkeszti

Jagicza Lajos. Kiadja Buzárovits G. Esztergomban, XI. évf. 2. füzet; ára egész évre (12 füzet) csak 2 forint.

— **Jó Pásztor.** Egyházszonoklati folyóirat. Szerkeszti és kiadja Hajossy Gy. Krizsánt Budapesten. VI. évf. 4. füzet ára egész évre 4 forint, negyedévre 1 forint.

— **A külföld szónokai.** Egyház-szonoklati havi folyóirat. Szerkeszti és kiadja Ribényi Antal Kispessten. I. kötet, 2 füzet. Tartalma: kilencz alkalmi szt. beszéd. — ára füzetenként 60 kr, egész évre 7 frt. 20 kr, papnövédeknek füzetje 50 kr.

A NAPI ESEMÉNYEK KÖRÉBŐL.

— **M e g h i v 6.** Az erd. rom. kath. irodalmi társulat választmánya f. évi február 3-án délután 4 órakor a püspöki Lyceum egyik tantermében gyűlést tart, melyre a tagok tisztelettel meghívottnak. Tárty: folyó ügyek és egy másik sürgős ügy elintézése.

— **Bőkezű jótékonyág.** Püspök urunk ő nagyméltósága azonkívül, hogy a mint már említettük, lapunkat ez évre is 25 példányban méltóztattott szegény papok és tanítók számára megrendelni, nagylelkű ígérete szerént az 1886. év első felére is 200 frtot kegyeskedett a társulat céljaira adományozni. Fogadja ő nagyméltósága érte fiui hódolatunkkal párosult hálás köszönetünket! Az elnökség.

— **Hálás köszönet.** Nagyméltóságu Lőnhárt Ferencz erdélyi püspök urunk, ki apostoli főpásztori buzgóságával s kormányzati bölcseségével, párhuzamos nagylelkű kegyes jótékonyágát nagy kiterjedésű megyéje minden részeire kiárasztotta, ezek között, mint 1883. júliusban a csikujtasnádi új kápolnának 200 frtot, ugy most a csik-verebesi kápolnának felszerelésére is 200 frtot kegyeskedett küldeni. A felettébb sokféle nagy közterhek mellett a három iskolának újból építésére, — a plebánia, kántortanítói lakok s kivált a három templom nagymérvű új felszerelésére tett munkák s kiróvások alatt kifáradt szegény népünk, midőn ma Jézus szentesége neve ünnepeiről is értesült, a legmélyebb hálával esdve kéré velünk a Jézus szentesége nevében s fogjuk kérni mindennap a jó Istent, hogy hosszú évsoron át tartsa meg ő nagyméltóságát viruló egészségben s engedje, hogy a valóban apostoli főpásztor atyai összes működésében s nagylelkű kegyes jótékonyágának mindenüvé kiárasztásában, mindvégig „legyen mindeneknek mindene, hogy mindenkit üdvözítsen,“ — s egykor a mindvégig „jó harc és pálya“ után ő maga legyen bőv jutalma! Csik-Tusnád, 1886. január 17-én. Koncz István plébános.

— **XIII. Leo pápa** a németországi püspöki karhoz a közelebbi pápai mediáció alkalmából magasztos és nagyjelentőségű körlevelet intézett. A január 15-én tartott pápai titkos consistoriumban pedig a mondott allocutio főtárgyát, a püspökök praconisatióján kívül, szintén a spanyol-német mediáció ügye képezte, mit főszenes és örömet lehelő szavakban hozott a nagy pápa a biboros testület hivatalos tudomására.

— **Szívesen vettük a meghívót.** Az erdélyegyházmegyei rom. kath. növendékpapság Szal. Szent Ferenczről cz. magyar egyházirodalmi iskolája által f. é. február 2-án a helybeli püsp. papneveldeben Szal. Szent-Ferencz védszentjének tiszteletére rendezendő ünnepélyre, melynek tárgysorozata a következő: 1. „Üdvözlő dal.“ Zsaskovszky Endrétől. Eneklí a férfikar. 2. „Elnöki megnyitó beszéd.“ Tartja Szelke József IV. éves hittanhalgató. 3. „Oda Szal. szent Ferenczhez.“ Irta Kozma Imre IV. éves hittanhalgató. Szavalja Buslig József III. é. hittanhalgató. 4. „A teremtőnő.“ Schubert F.-től. Eneklí a férfikar. 5. „Szal.-Szt-Ferencz a valódi emberbarát.“ Értekezés. Felolvassa Agótha Balázs IV. é. hittanhalgató. 6. „A népboldogítók.“ Költemény, Petheő Józseftől. Szavalja Puskas Gergely III. é. hittanhalgató. 7. „A kápolna.“ Becker V. E.-től Eneklí a férfikar. 8. „A vallási indifferenzizmus tekintettel Hegel bölcséletére.“ Olvassa Gáspár István II. é. hittanhalgató. 9. „Legkedvesebb tanyám.“ Mangold K.-től eneklí a férfikar. 10. „Bezáró beszéd.“ Tartja Kis István III. é. hittanhalgató.

— **T. lap társunk,** a „Kalocsai Népap“ valóban örvendhet, hogy az apró gyermekeknek főleg a tavaszi és nyári munka alatt egy biztos menhelyen való elhelyezése érdekében megpenditete eszméjét valószínű láthatja s annak mielőbbi teste hatásáról referálhat olvasó közönségének. Mi is már nem egyszer emlékeztünk meg e lapok nasabjain ezen egető szükségét képező, jótékony intézményről, de fájdalom, annak létesítéséről még nem igen volt szerencsénk, egy-két esetet kivéve, referálhatni. Vajha a közér jövő nekünk is meg hozza ezen tiszta örömet!

— **Lassan, de biztosan** és utóbbi időben csakugyan szemmel látható örvendetes tényekben halad az egyház és német állam közötti kiegyezés végteljesülése tete, minek egyik igen kiváló jele gyanánt tekintendő azon legközelebbi esemény is, hogy Dr. Kopp Gyula fuldai püspök, a kormány előterjesztésére az urak-háza tagjává neveztetett ki. Ez ugyanis az első eset, hogy Nemetország nagyérdemű püspöki karából egyet az urak házába ki neveztek.

A szokatlan benyomást, melyet a pápai mediáció és az azt követő levélváltások a pápai és Bismarck herczég között egész Olaszországra gyakorolt, így rajzolja az egyik olasz lap: „A történetek fényes és kézzel fogható bizonyítékai annak, hogy a mennyire emelkedett a pápa s a s á g tekintélye az utolsó esztendőekben, olyannyira esőkként O l a s z o r s z á g é. Mily politikai győzelmeket mutathat fel Olaszorszá. XIII. Leo pápával szemben? Nos — mondja ama lap — mindnyájan tudjuk: egyet sem! A helyzet, melyet a V a t i k á n lassan a különböző államoknál elfoglalt, ez az, melyet nekünk kellene a világban elfoglalnunk, s az egyes egyedül XIII. Leo pápa szellemi felsőbbségének, s olasz kormányunk tökéletes tehetetlenségének tulajdonítható.“

— **Figyelmeztetés.** Miután a társulati közlönyben megjelent minden pályázat után a bélyegilletéket fi-

zetni tartozik a társulat, ami bizonyára nagy teher; azért a közelebbi választmányi. gyűlés határozata értelmében figyelmeztetnek az érdekeltek, hogy a közzeendő pályázatok mellé, és pedig minden közlésért 1 frtot mellékelni sziveskedjenek. — Továbbá mindazoknak, kik hátralékait még most sem törlesztették, daczára a küldött utalványlapoknak, tudomására hozzuk, hogy nem sokára postai megbízást fognak kapni; amit figyelembe venni annál inkább kérünk, mivel ellenkező esetben a beperesítés hatádektalanul fog foganatosíttatni. — Az elnökség.

— **Uj képviselő.** Mint már lapunk múlt számában említve volt, a püspöki székvárosban, január 26-án ejtetett meg a képviselőválasztás, melynek eredményeül jelenthetjük, hogy amint ez már előre is látható volt, Gyulafehérvár uj képviselőjévé egyhangulag, minden ellenjelölt nélkül, Dr. Mohay Sándor, városi derék ügyvéd választatott meg. Az uj képviselőnek tehetsége, munkás tevékenysége és a közügyek iránti meleg érdeklődésétől a város sokat remélhet. — Mi pedig szívünk-ből óhajtuk: ad multos annos!

— **Papválasztás.** Gyergyó-Alfaluban a papválasztás — mint értesülünk — február 4-re van kitzúve. A jelöltek közül főleg a következő neveket halljuk emlegetni: Veress Antal csikszttamási plébános, Oláh Antal gym. tanár, idősebb Tódor József sepsisiztványi lelkész, Csibi Tamás gelencei lelkész, Rancz János csikcsatószeği lelkész, Gegő György apanagyfalusi lelkész és Markaly Antal nagy ernyei lelkész. — In cs F. Jákó főesperes, csiksomlyói gymnaziumi igazgató, ki ezen szép plébániára, minden bizonynyal, kiváló joggal pályázhatott volna kijelentette, hogy a jelölte ést nem fogadja el.

— **Az erd. rom. kath. irodalmi társulat pénztárába fizettek:** Markaly Antal, elf. 1885-re 2 frt, Bodó Alajos, ptg. 1886-ra 5 frt, Domokos János elf. 1885-re 4 frt, Sass Konstantin ptg. 1885-re 1 frt, Lőrincz Ferencz elf. 1884-re 2 frt, Dr. Reiner Zsigmond elf. 1884-re 2 frt, 1885-re 2 frt, Csengeri Jozsef ptg. 1885-re 2 frt, Mihálec József ptg. 1885-re 5 frt, Bordeaux Olivér elf. 1885-re 2 frt, Straubert Ödön rig. 1886-ra 2 frt, Veress Lajos elf. 1885-re 2 frt, Szöcs János elf. 1885-re 2 frt, Benkő Pál ptg. 1885-re 5 frt, Erőrdi Dávid rig. 1886-ra 2 frt, Kolozsvári-Kör elf. 1886-ra 1 frt, 80 kr. Dr. Haynald Lajos ő emineniája elf. 1886-ra 4 frt, Imets F. Jákó ptg. 1886-ra 5 frt, Gazda Dénes ptg. 1886-ra 3 frt, Finta István párttag 1886-ra 5 frt, Duha Odón elf. 1885-re 1 frt, Tere János elf. 1886-ra 1 frt. A — (Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenet.

— **... r. urnak.** „Mir álmodál?“ czimű költeménye minél hamarabb telfog ébredni; csak türelem!

— **Sz. E. urnak** F. Tömös. Csak egy kis tévedés volt a kiadó hivatal részéről; most már minden rendben van.

— **B. O. urnak.** Gy. Ditró, jogos felszólalása helyet nyerend lapunkban.

— **M. I. urnak** Cs. szt. Miklós. A napló töredék beválik, csak majd alkalomadtán valamit sugunk önnek

Kiadja: Az erdélyi rom. kath. irodalmi társulat. Felelős szerkesztő: Dr. TÓDOR JOZSEF.
Szerkesztőtársak: Dr. CSÉRNİ BÉLA, Dr. SZUCHY BÉLA, STRAUBERT ÖDÖN, Dr. VERESS FERENCZ.

Nematott a püsp. lyc. nyomda gyorsajtójá Gyulafehérvártt.